

Eerste Europese enquête over taalcompetenties

Samenvatting

Education and
Training

Inhoudsopgave

Achtergrond van de enquête.....	3
Het uitvoeren van de enquête.....	3
Bevindingen: taalvaardigheid.....	5
Algemene prestaties.....	5
Prestaties per onderwijssysteem.....	6
Uitvoering per taal.....	8
Een Europese indicator voor talen creëren.....	9
Bevindingen: de contextuele vragenlijsten.....	11
Uitdagingen voor het leren van talen in Europa.....	13

*Eŭropo
Demokratio
Esperanto*

Document opgesteld door Pierre Dieumegard voor [Europa-democratie-Esperanto](#)

Hetdoel van dit „voorlopige” document is om meer mensen in de Europese Unie in staat te stellen kennis te nemen van documenten die door de Europese Unie (en gefinancierd door hun belastingen) zijn opgesteld.

Als er geen vertalingen zijn, worden burgers uitgesloten van het debat.

Dit document „Enquêtelang” **bestond alleen in het Engels**, in een pdf-bestand. Vanuit het eerste bestand hebben we een odt-bestand gemaakt, voorbereid door Libre Office-software, voor machinevertaling naar andere talen. De resultaten zijn nu [beschikbaar in alle officiële talen](#).

Het is wenselijk dat de EU-administratie de vertaling van belangrijke documenten overneemt. „Belangrijke documenten” zijn niet alleen wet- en regelgeving, maar ook de belangrijke informatie die nodig is om samen weloverwogen beslissingen te nemen.

Om onze gemeenschappelijke toekomst samen te bespreken en betrouwbare vertalingen mogelijk te maken, zou de internationale taal Esperanto zeer nuttig zijn vanwege zijn eenvoud, regelmaat en nauwkeurigheid.

Neem contact met ons op:

[Kontakto \(europokune.eu\)](mailto:Kontakto@europokune.eu)

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Achtergrond van de enquête

Deze samenvatting geeft een kort overzicht van de European Survey on Language Competences (ESLC) en de belangrijkste bevindingen daarvan. De volledige analyse wordt gepresenteerd in twee documenten: *Eerste Europese enquête over taalcompetenties: Eindverslag en eerste Europese enquête over taalcompetenties: Technisch verslag*.

De ESLC is opgericht om de deelnemende landen te voorzien van vergelijkende gegevens over vaardigheden in vreemde talen en inzichten in goede praktijken op het gebied van het leren van talen; „niet alleen een onderzoek naar taalcompetenties, maar ook een enquête die informatie moet kunnen verstrekken over het leren van talen, onderwijsmethoden en curricula”¹. De ESLC is ook bedoeld om de vaststelling van een Europese taalvaardigheidsindicator mogelijk te maken om de vooruitgang in de richting van de conclusies van de Europese Raad van Barcelona van 2002 te meten,² waarin wordt opgeroepen tot „actie om de beheersing van basisvaardigheden te verbeteren, met name door vanaf zeer jonge leeftijd ten minste twee vreemde talen te onderwijzen”³. Het is de eerste enquête in zijn soort.

In 2005 schetste de Europese Commissie een gedetailleerde strategische aanpak voor de ESLC. Het contract voor de enquête werd in 2008 gegund aan het SurveyLang Consortium, een groep van acht deskundigenorganisaties op het gebied van taalbeoordeling, vragenlijstontwerp, bemonstering, vertaalprocessen en psychometrie. De hoofdstudie werd in het voorjaar van 2011 uitgevoerd.

Een adviesraad bestaande uit vertegenwoordigers van alle EU-lidstaten en de Raad van Europa heeft de Europese Commissie tijdens het gehele proces van ontwikkeling en uitvoering van de enquête sterk ondersteund.

Het uitvoeren van de enquête

Veertien Europese landen namen deel aan de enquête: België, Bulgarije, Kroatië, Estland, Frankrijk, Griekenland, Malta, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Spanje, Zweden en het Verenigd Koninkrijk-Engeland. De drie taalgemeenschappen van België namen afzonderlijk deel aan een totaal van 16 onderwijssystemen. De enquête voor Engeland werd een paar maanden later uitgevoerd en wordt gerapporteerd in een bijlage bij het belangrijkste ESLC-rapport.

De ESLC verzamelde informatie over de vreemde taalvaardigheid van Europese leerlingen in het laatste jaar van het lager secundair onderwijs (ISCED2) of het tweede jaar van het hoger secundair onderwijs (ISCED3). Merk op dat in sommige onderwijssystemen deze niveaus worden beschouwd als basisonderwijs. Alleen leerlingen die gedurende ten minste één heel schooljaar onderwijs in de vreemde taal hadden gehad, kwamen in aanmerking. Het gekozen niveau weerspiegelt de organisatie van het leren van talen in verschillende landen, bijvoorbeeld de leeftijd waarop leerlingen een tweede vreemde taal beginnen te leren.

Deze eerste toediening van de ESLC testte een representatieve steekproef van bijna 54,000 leerlingen. Elk onderwijssysteem testte de twee talen die het meest onderwezen werden in die entiteit (zogenaamde eerste en tweede vreemde talen) uit de vijf geteste talen: Engels, Frans, Duits, Italiaans en Spaans. Elke leerling werd in één taal getest.

1 Mededeling van de Commissie aan de Raad van 13 april 2007 getiteld „Kader voor de Europese enquête naar taalvaardigheden” [COM(2007) 184 definitief — Niet bekendgemaakt in het Publicatieblad]

2 Europese Raad van Barcelona op 15 en 16 maart 2002: Conclusies van het voorzitterschap. Barcelona.

3 Mededeling van de Commissie van 1 augustus 2005 — De Europese indicator voor talenkennis [COM(2005) 356 def. — Niet bekendgemaakt in het Publicatieblad]

De enquête werd afgerond volgens internationale onderwijsenquêtestandaarden, vergelijkbaar met enquêtes zoals PISA, PIRLS en TIMSS.

De taaltoetsen hadden betrekking op drie taalvaardigheden: Luisteren, lezen en schrijven (spreken werd logistiek moeilijk voor deze eerste ronde). Elke leerling werd beoordeeld in twee van deze drie vaardigheden. Elke leerling kreeg een test op een passend niveau op basis van een routingprocedure. Deze gerichte aanpak pleitte voor het verzamelen van meer valide antwoorden.

De ESLC werd beheerd in zowel papieren als computergebaseerde formaten.

De resultaten van de enquête worden gerapporteerd in termen van de niveaus van het *gemeenschappelijk Europees referentiekader voor talen: onderwijs, leren en assessment* (CEFR)⁴. Het ERK is op grote schaal aangenomen in Europa en daarbuiten als kader voor taalonderwijs, en ook voor de ontwikkeling van een gedeeld begrip van de niveaus van taalvaardigheid. Het definieert zes niveaus van functionele competentie van A1 (het laagste niveau) tot C2. De ESLC richtte zich op de niveaus A1 tot en met B2. Het was ook nodig om een pre-A1-niveau vast te stellen om een A1-drempel vast te stellen.

De termen „basisgebruiker” en „onafhankelijke gebruiker” worden aangenomen om de brede A- en B-niveaus aan te duiden, evenals de vermeldingen voor elk van de vijf niveaus, zoals weergegeven in tabel 1.

Tabel 1: Overzicht van ESLC- en CEFR-niveaus

ESLC-niveau		CEFR-niveau	Definitie
Afhankelijk van degebruiker	Geavanceerde onafhankelijke gebruiker	B2	Een onafhankelijke taalgebruiker die zich duidelijk en effectief kan uiten
	Onafhankelijke gebruiker	B1	Een onafhankelijke taalgebruiker die kan omgaan met eenvoudige, vertrouwde zaken
Basisgebruiker	Geavanceerde basisgebruiker	A2	Een basisgebruiker die eenvoudige taal kan gebruiken om te communiceren over alledaagse onderwerpen
	Basisgebruiker	A1	Een basisgebruiker die zeer eenvoudige taal kan gebruiken, met ondersteuning
Beginners		Pre-A1	Een leerling die het door A1 beschreven competentieniveau niet heeft bereikt

Er werd veel moeite gedaan om de taaltests in de vijf geteste talen vergelijkbaar te maken wat betreft de gemeten vaardigheden en de interpretatie in termen van het niveau van het *gemeenschappelijk Europees kader*. Voorbeelden van taaltesttaken zijn opgenomen in het eindverslag van de ESLC.

4 Gemeenschappelijk Europees referentiekader voor talen: Leren, onderwijzen, beoordelen. Cambridge: Cambridge University Press

Aanvullende informatie die voor de validatie van normen werd verzameld, omvatte een meertalige studie waarin voorbeelden van schrijven werden vergeleken, en een deel in de vragenlijst waarin leerlingen werden gevraagd hun taalvaardigheden zelf te beoordelen op 16 verklaringen inzake can-do in het kader van het gemeenschappelijk Europees kader.

Er werden vragenlijsten verstrekt aan de geteste leerlingen en aan de leraren vreemde talen en opdrachtgevers in hun instellingen. Daarnaast werd via de nationale onderzoekscoördinatoren systeembrede informatie verzameld.

Bevindingen: taalvaardigheid

Algemene prestaties

Taalcompetenties die door onderwijsstelsels worden geboden, moeten nog steeds aanzienlijk worden verbeterd

De resultaten van de ESLC tonen een over het algemeen laag niveau van competenties in zowel eerste als tweede geteste vreemde talen. Het niveau van onafhankelijke gebruiker (B1+B2) wordt bereikt door slechts 42 % van de geteste studenten in de eerste vreemde taal en door slechts 25 % in de tweede vreemde taal. Bovendien heeft een groot aantal leerlingen niet eens het niveau van een basisgebruiker bereikt: 14 % voor de eerste en 20 % voor de tweede vreemde taal.

Tabel 2: Percentage leerlingen dat elk CEFR-niveau in eerste en tweede vreemde taal bereikt (wereldwijd gemiddelde voor alle onderwijsstelsels)

Geteste taal	Pre-A1	A1	A2	B1	B2
Eerste vreemde taal	14	28	16	19	23
Tweede vreemde taal	20	38	17	14	11

Tabel 3 geeft een overzicht van de resultaten per vaardigheid. Het bevestigt dat voor alle geteste vaardigheden de resultaten beter zijn voor de eerste vreemde taal: het niveau van onafhankelijke gebruikers (B1+B2) voor lezen, luisteren en schrijven gemiddeld over onderwijsstelsels (het ongewogen gemiddelde) bedraagt respectievelijk 41 %, 45 % en 40 % voor de eerste vreemde taal, tegenover 27 %, 27 % en 22 % voor de tweede taal.

Niveau	Eerste vreemde taal			Tweede vreemde taal		
	Lezing	Luisteren	Schrijven	Lezing	Luisteren	Schrijven
B2 — Geavanceerde onafhankelijke gebruiker	27	30	13	15	14	5
B1 — Onafhankelijke gebruiker	14	15	27	12	13	17
A2 — Geavanceerde basisgebruiker	12	13	24	13	16	21
A1 — Basisgebruiker	33	25	25	41	37	36
Pre-A1 — Beginner	14	17	11	19	20	21

Een hogere prestatie in de eerste vreemde taal is niet onverwacht, gezien de over het algemeen eerdere aanvang en grotere hoeveelheid studie. In de meeste deelnemende landen of taalgemeenschappen is de eerste vreemde taal verplicht, maar niet de tweede. Bovendien is in de meeste onderwijssystemen de eerste vreemde taal Engels en de blootstelling aan deze taal via internet en andere traditionele en nieuwe media is hoger. Een belangrijke bevinding van de ESLC is dat deze factoren bijdragen tot relatief betere resultaten in het Engels dan in andere talen. Zelfs in onderwijssystemen waar Engels de tweede vreemde taal is, is de prestatie in het Engels meestal hoger dan in de andere geteste taal. Verder bewijs van de bijzondere status van het Engels is afkomstig van de antwoorden op de vragenlijst van de leerlingen, hun gerapporteerde perceptie van het nut ervan, hun mate van blootstelling eraan en het gebruik ervan via traditionele en nieuwe media.

Prestaties per onderwijssysteem

Er is een breed scala aan mogelijkheden in verschillende landen in Europa

Het aantal leerlingen dat elk niveau bereikt, verschilt sterk per onderwijsstelsel, voor alle talen (zowel eerste als tweede vreemde taal) en vaardigheden.

Uit de enquête blijkt dat voor de eerste vreemde taal het percentage studenten dat het niveau van onafhankelijke gebruiker bereikt, varieert van 82 % in Malta en Zweden (Engels) tot slechts 14 % in Frankrijk (Engels) en 9 % in Engeland (Frans).

Voor de tweede vreemde taal (niet Engels) wordt het niveau van onafhankelijke gebruiker bereikt met 4 % in Zweden (Spaans) en 6 % in Polen (Duits) tegenover 48 % in Nederland (Duits).

Het eindverslag bevat gedetailleerde resultaten per onderwijssysteem, eerste en tweede vreemde taal en vaardigheden.

Veel onderwijssystemen tonen een hoog prestatieniveau. Voor de eerste vreemde taal zijn er echter zes onderwijssystemen waarin ten minste 20 % van de leerlingen het niveau van basisgebruiker (A1) in een of meer vaardigheden niet bereikt. Voor de tweede vreemde taal geldt hetzelfde voor negen onderwijssystemen, hoewel het belangrijk is om op te merken dat veel kortere studieduur hier een factor kan zijn.

Het brede scala aan prestaties wordt niet alleen waargenomen op onderwijsniveau — bijvoorbeeld, Zweden presteert zeer goed in de eerste vreemde taal (Engels), maar veel minder in de tweede vreemde taal (Spaans). Verschillen moeten zorgvuldig worden geëvalueerd, rekening houdend met de reeks factoren die een eenvoudige vergelijking van prestaties bemoeilijken: de leerlingen zijn in, hun gemiddelde leeftijd, het aantal jaren dat de taal is bestudeerd — alles kan variëren tussen de onderwijssystemen.

De tabellen 4 en 5 tonen voor eerste en tweede vreemde taal de resultaten per onderwijssysteem, gegroepeerd op brede basis (A) en onafhankelijke (B) gebruikersniveaus.

Tabel 4: Eerste vreemde taal — percentage leerlingen dat brede niveaus bereikt per vaardigheids- en onderwijssysteem

Onderwijssysteem	Taal	Lezing			Luisteren			Schrijven		
		Pre-A1	A	B	Pre-A1	A	B	Pre-A1	A	B
Bulgarije	Engels	23	43	34	23	37	40	15	52	32
Kroatië	Engels	16	44	40	12	32	56	5	49	45
Estland	Engels	7	33	60	10	27	63	3	37	60
Vlaamse Gemeenschap van België	Frans	12	63	24	17	62	20	19	59	22
Frankrijk	Engels	28	59	13	41	46	14	24	61	16
Fransen Gemeenschap van België	Engels	10	59	31	18	55	27	6	65	29
Duitse Gemeenschap van België	Frans	10	52	38	11	49	40	8	51	41
Griekenland	Engels	15	40	45	19	35	46	7	41	53
Malta	Engels	4	17	79	3	11	86	0	17	83
Nederland	Engels	4	36	60	3	21	77	0	39	60
Polen	Engels	27	49	24	27	45	28	19	59	23
Portugal	Engels	20	53	26	23	39	38	18	55	27
Slovenië	Engels	12	42	47	5	28	67	1	51	48
Spanje	Engels	18	53	29	32	44	24	15	58	27
Zweden	Engels	1	18	81	1	9	91	0	24	75
Verenigd Koninkrijk Engeland	Frans	22	68	10	30	62	8	36	54	10

Tabel 5: Tweede vreemde taal – percentage leerlingen dat brede niveaus bereikt per vaardigheids- en onderwijssysteem

Onderwijssysteem	Taal	Lezing			Luisteren			Schrijven		
		Pre-A1	A	B	Pre-A1	A	B	Pre-A1	A	B
Bulgarije	Duits	24	51	25	25	52	22	24	60	16
Kroatië	Duits	29	57	13	23	61	16	20	69	11
Estland	Duits	17	56	27	15	60	24	10	68	22
Vlaamse Gemeenschap van België	Engels	2	18	80	1	12	87	0	27	72
Frankrijk	Spaans	18	68	14	19	71	10	24	68	8
Franse Gemeenschap van België	Duits	14	62	24	13	59	28	4	66	29
Duitse Gemeenschap van België	Engels	3	44	53	4	32	64	0	43	57
Griekenland	Frans	35	54	10	37	52	11	49	35	16
Malta	Italiaans	16	50	34	17	37	46	31	46	23
Nederland	Duits	3	43	54	1	39	60	1	68	31
Polen	Duits	41	53	6	45	50	5	45	48	7
Portugal	Frans	20	66	14	25	64	11	32	60	8
Slovenië	Duits	21	57	23	12	60	28	9	72	19
Spanje	Frans	5	54	41	20	61	19	7	67	26
Zweden	Spaans	24	69	7	37	60	3	45	52	2
Verenigd Koninkrijk Engeland	Duits	36	58	6	28	66	6	26	68	6

Uitvoering per taal

Engels is de taal die leerlingen het meest onder de knie hebben

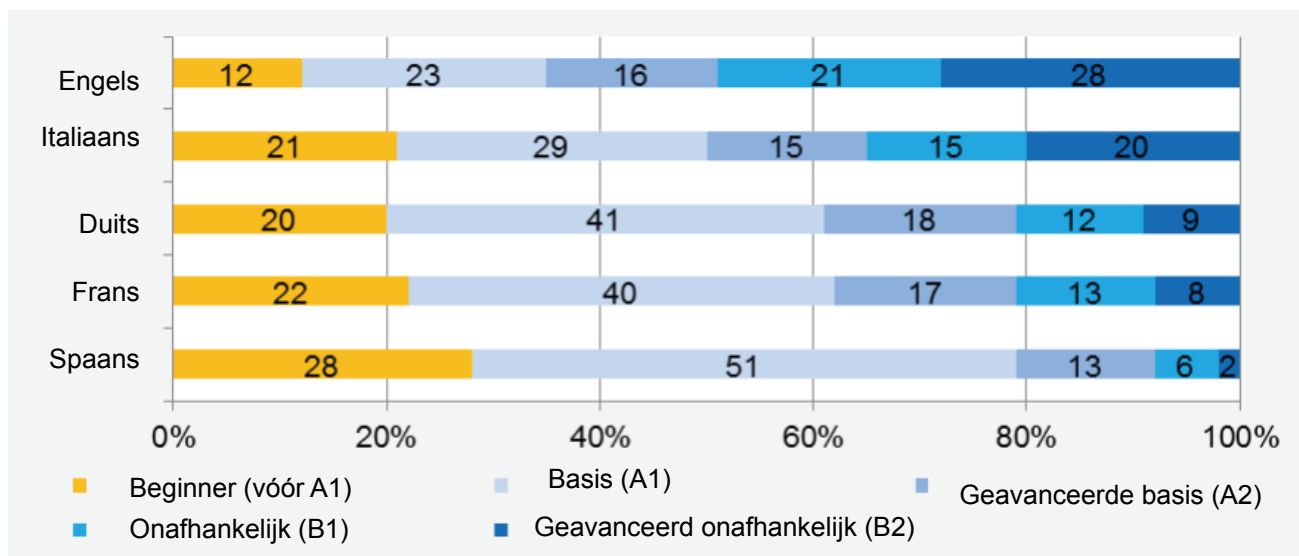
De resultaten van de ESLC bevestigen dat Engels de meest gebruikte eerste vreemde taal is die door Europese leerlingen wordt geleerd en dat het ook het meest nuttig en voor de meerderheid van de geteste leerlingen het gemakkelijkst is om te leren.

De enquête illustreert dat de hoogste prestaties worden waargenomen in landen waar Engels formeel de eerste vreemde taalleerlingen zijn, en dat de mate van blootstelling aan en het gebruik ervan via traditionele en nieuwe media hoog is. Bevindingen over de positieve impact van de vreemde taalkennis van ouders suggereren ook dat het Engelse effect verder reikt dan de geteste generatie, maar in sommige landen meer dan andere.

Wat het prestatieniveau per taal betreft, worden de onafhankelijke gebruikersniveaus B1 en B2 in elke vaardigheid in het Engels bereikt door ongeveer 50 % van de geteste leerlingen; in het Italiaans met ongeveer 35 %; in het Duits en het Frans met iets meer dan 20 % en in het Spaans met ongeveer 10 %. Er zij aan herinnerd dat de talen werden getest in verschillende groepen onderwijsstelsels, waarvan sommige klein (één systeem voor het Italiaans, twee voor het Spaans).

Figuur 1 toont de prestaties per taalgemiddelde over vaardigheden op basis van de scores van alle leerlingen die in de taal zijn getest, hetzij als eerste of tweede vreemde taal.

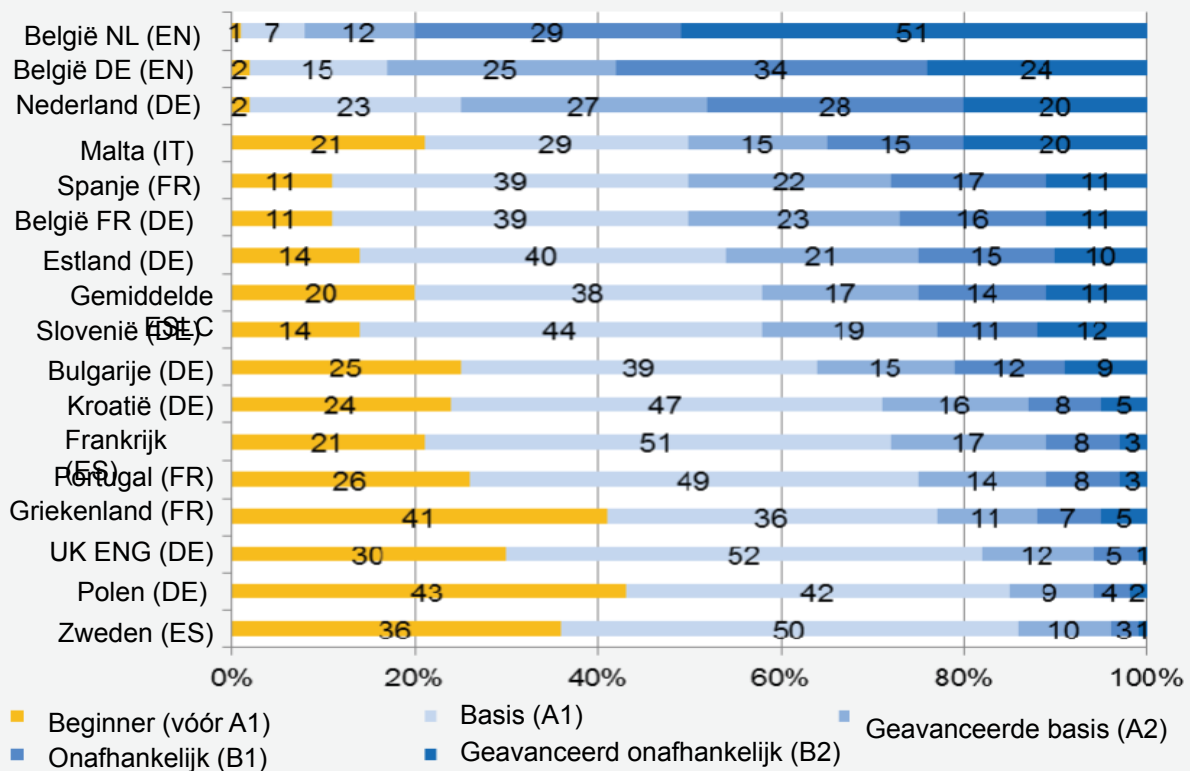
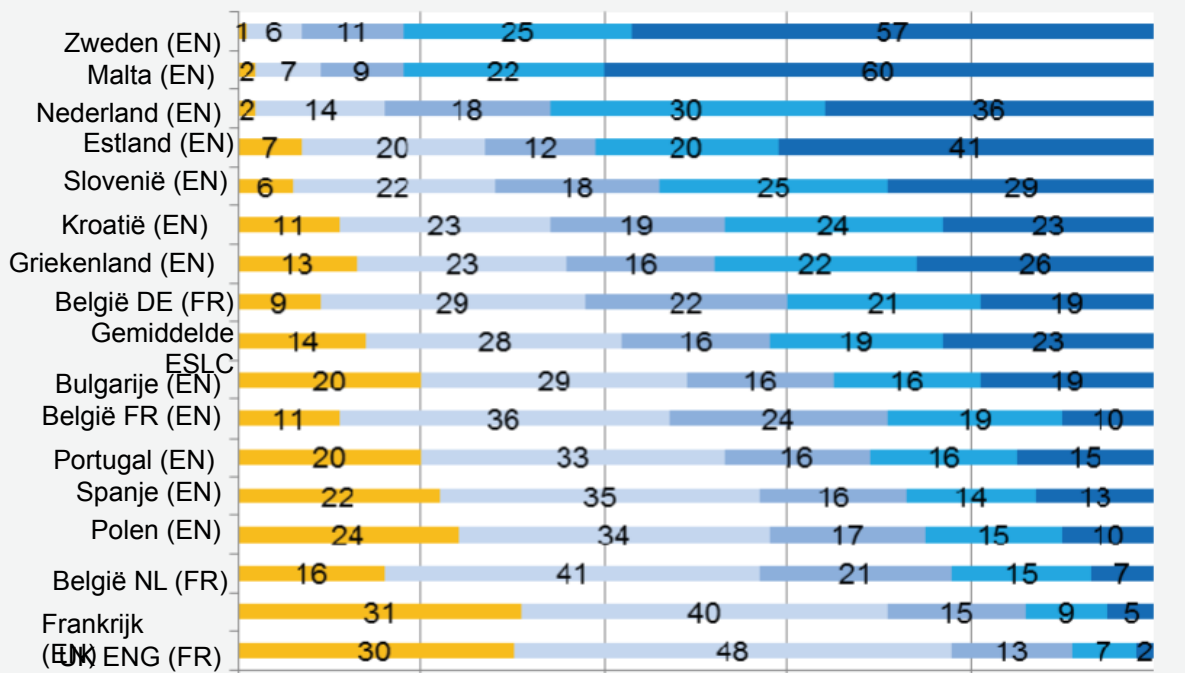
Figuur 1: Percentage leerlingen dat elk niveau per taal bereikt (gemiddeld over alle vaardigheden)

Een Europese indicator voor talen creëren

Een belangrijk doel van de ESLC is de invoering van een Europese indicator voor taalcompetenties. Een eenvoudige proxy van een dergelijke indicator kan worden verkregen door het gemiddelde van het aandeel leerlingen dat elk niveau in lezen, luisteren en schrijven bereikt. De figuren 2 en 3 geven een overzicht van de prestaties van het onderwijssysteem in eerste en tweede vreemde taal met behulp van deze indicator. Het „ESLC-gemiddelde” verwijst naar het gemiddelde voor alle 16 deelnemende onderwijsstelsels (zie ook tabel 2). De prestatiescores van de leerlingen zijn gebaseerd op het gemiddelde van de drie vaardigheden die in de ESLC zijn beoordeeld. De geteste vreemde taal (EN — Engels, FR — Frans, DE — Duits, IT — Italiaans en ES — Spaans) wordt tussen haakjes aangegeven.

Figuur 2: Eerste vreemde taal. Percentage leerlingen op elk niveau per onderwijssysteem met behulp van het wereldwijde gemiddelde van de 3 vaardigheden

Figuur 3: Tweede vreemde taal. Percentage leerlingen op elk niveau per onderwijssysteem met behulp van het wereldwijde gemiddelde van de 3 vaardigheden

De onderwijssystemen zijn gerangschikt van lager naar hoger, op basis van het principe dat een hogere rang aangeeft dat een groter percentage leerlingen de onafhankelijke gebruikersniveaus (B1 en B2) bereikt, en een kleiner deel dat de niveaus van basisgebruiker (A1) of beginner (pre-A1) bereikt.

Figuur 2 en 3 illustreren de relatieve prestaties van onderwijssystemen met behulp van deze eenvoudige proxy van wereldwijde prestaties. Zij zijn niet bedoeld als een adequate samenvatting van de ESLC-resultaten. De volgende ESLC-ronde moet spreekvaardigheid omvatten en een basis vormen voor een meer uitgebreide indicator.

Bevindingen: de contextuele vragenlijsten

De via de vragenlijsten verzamelde contextuele informatie is bedoeld om „een productievere vergelijking van taalbeleid en taalonderwijsmethoden te vergemakkelijken”.

tussen de lidstaten, teneinde goede praktijken vast te stellen en uit te wisselen⁵. Het richt zich dus op de contextuele factoren die kunnen worden gewijzigd door middel van gericht onderwijsbeleid, zoals de leeftijd waarop het vreemdetaalonderwijs begint, of de opleiding van leraren. De ESLC brengt verschillen binnen en tussen onderwijsstelsels in kaart met betrekking tot drie brede beleidsterreinen en evalueert welke daarvan verband houden met verschillen in taalvaardigheid. Andere factoren die grotendeels buiten de controle van het beleid vallen, zoals de algemene demografische, sociale, economische en taalkundige context, worden niet expliciet besproken in het eindverslag, hoewel gegevens over de sociaal-economische status worden verzameld en beschikbaar zijn voor analyse door onderwijsstelsels.

Over het algemeen melden leerlingen een vrij vroeg begin met het leren van vreemde talen (voor of tijdens het basisonderwijs) en meestal leren ze twee vreemde talen. Er zijn echter nog steeds aanzienlijke verschillen tussen de onderwijsstelsels wat betreft het exacte begin van het leren van vreemde talen, de huidige leertijd en het aantal aangeboden en geleerde talen.

De resultaten van de ESLC tonen aan dat een eerder begin verband houdt met een hogere vaardigheid in de geteste vreemde taal, net als het leren van een groter aantal vreemde talen en van oude talen.

Het beleid streeft ook naar een taalvriendelijke woon- en leeromgeving, waar verschillende talen worden gehoord en gezien, waar sprekers van alle talen zich welkom voelen en het leren van talen wordt aangemoedigd⁶. Duidelijke verschillen tussen de onderwijsstelsels zijn te zien in de informele taalleermogelijkheden die leerlingen ter beschikking staan (zoals de perceptie van leerlingen van de kennis van hun ouders over de geteste vreemde taal, individuele reizen naar het buitenland, het gebruik van nasynchronisatie of ondertiteling in de media en de blootstelling van de leerlingen aan de taal via traditionele en nieuwe media).

Er wordt een positieve relatie waargenomen tussen de vaardigheid in de geteste taal en de perceptie van de leerlingen van de kennis van hun ouders van die taal, en hun blootstelling aan en het gebruik van de geteste taal via traditionele en nieuwe media.

5 Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad: De Europese indicator van taalcompetentie. Com(2005) 356 definitief. 5. Brussel.

6 Taalonderwijs: In de schijnwerpers. Opgehaald van http://ec.europa.eu/education/languages/language-teaching/doc24_en.htm

Verschillen zijn te vinden in de mate van taalspecialisatie van scholen, de beschikbaarheid van ICT-faciliteiten, het aantal gastdocenten uit het buitenland en voorzieningen voor leerlingen met een allochtone achtergrond. Uitwisselingsbezoeken voor leerlingen en deelname aan schooltaalprojecten vertonen echter een relatief geringe benutting en de meeste aspecten van de praktijk in de klas vertonen relatief minder variatie tussen onderwijsstelsels (zoals het gebruik van ICT voor het leren en onderwijzen van vreemde talen, de relatieve nadruk die leraren leggen op bepaalde vaardigheden of competenties, de nadruk op overeenkomsten tussen talen en de houding van leerlingen ten opzichte van hun vreemde taalstudie, het nut en de moeilijkheid ervan). Alleen de hoeveelheid vreemde taal die in de lessen wordt gesproken, toont duidelijke verschillen tussen onderwijsstelsels.

Leerlingen die het leren van de taal nuttig vinden, hebben de neiging om hogere niveaus van vreemde taalvaardigheid te bereiken en leerlingen die het leren van de taal moeilijk vinden, lagere niveaus van vreemde taalvaardigheid. Ook een groter gebruik van de vreemde taal in de lessen door zowel leerkrachten als leerlingen toont een positieve relatie met taalvaardigheid. Over het algemeen tonen verschillen in taalspecialisatie, gastpersoneel uit andere taalgemeenschappen en voorzieningen voor immigrantenleerlingen geen duidelijke relatie met vreemde taalvaardigheid.

Het verbeteren van de kwaliteit van de initiële lerarenopleiding en ervoor zorgen dat alle praktiserende leerkrachten deelnemen aan voortdurende professionele ontwikkeling, is aangemerkt als een sleutelfactor voor het waarborgen van de kwaliteit van het schoolonderwijs in het algemeen. Over het algemeen zijn de meeste taaldocenten goed gekwalificeerd, worden ze op een hoog niveau opgeleid, hebben ze een volledige certificering en zijn ze gespecialiseerd in het onderwijzen van talen. Er werd ook relatief weinig variatie gevonden tussen onderwijsstelsels met betrekking tot onderwijsstages en onderwijservaring, ook al bestaan er verschillen in het aantal verschillende talen dat leraren hebben onderwezen. Over het algemeen heeft slechts een klein deel van de leerkrachten deelgenomen aan uitwisselingsbezoeken, ondanks de beschikbaarheid van financiering voor dergelijke bezoeken in een aantal onderwijsstelsels. Er zijn aanzienlijke verschillen tussen de onderwijsstelsels wat betreft lerarentekorten, het gebruik van en de opleiding in het ERK en, in mindere mate, in een talenportfolio; het daadwerkelijke gebruik van een portefeuille lijkt vrij laag. Wat betreft voortdurende professionele ontwikkeling, ondanks duidelijke verschillen in de organisatie van bijscholing (zoals financiële prikkels, wanneer leerkrachten kunnen deelnemen aan opleiding en de wijze van opleiding), blijkt dat de deelname aan en de focus van bijscholing minder verschillen vertonen tussen onderwijsstelsels.

De verschillende indices met betrekking tot de initiële en voortgezette lerarenopleiding tonen weinig verband met taalvaardigheid. Voor veel indices kan dit gebrek aan een relatie worden toegeschreven aan een gebrek aan verschillen binnen onderwijsstelsels. Voor anderen, zoals het gebruik van en de opleiding in het ERK, zijn echter aanzienlijke beleidsverschillen vastgesteld, maar deze verschillen houden geen rekening met verschillen in taalvaardigheid.

Uitdagingen voor het leren van talen in Europa

De resultaten van de enquête wijzen op uitdagingen die door de lidstaten en de EU moeten worden aangepakt om de taalcompetenties in Europa te verbeteren:

1. Taalvaardigheden moeten nog steeds aanzienlijk worden verbeterd en onderwijsstelsels moeten hun inspanningen opvoeren om alle leerlingen voor te bereiden op verder onderwijs en de arbeidsmarkt. De uitwisseling van goede praktijken binnen de open coördinatiemethode zal een van de belangrijkste instrumenten zijn bij het nastreven van de Barcelona-doelstelling om vanaf zeer jonge leeftijd ten minste twee vreemde talen te onderwijzen en te beheersen.
2. Het taalbeleid moet gericht zijn op het creëren van taalvriendelijke woon- en leeromgevingen binnen en buiten scholen en andere onderwijsinstellingen. Het taalbeleid moet informele leermogelijkheden buiten de school bevorderen en rekening houden met de blootstelling aan taal via traditionele en nieuwe media, met inbegrip van de effecten van het gebruik van nasynchronisatie of ondertiteling in televisie en bioscopen. In het algemeen moet het taalbeleid ervoor zorgen dat mensen in het algemeen, en jongeren in het bijzonder, zich in staat voelen om talen te leren en het als nuttig te beschouwen.
3. Het brede scala aan vaardigheden van de lidstaten op het gebied van taalcompetenties wijst op het rijke potentieel voor intercollegiaal leren in het taalbeleid en het taalonderwijs. De enquête wijst erop dat deze onderwijsstelsels een positief verschil kunnen maken met een vroeg begin van het leren van vreemde talen, het aantal geleerde vreemde talen kunnen vergroten en methoden kunnen bevorderen die leerlingen en leerkrachten in staat stellen vreemde talen te gebruiken voor zinvolle communicatie in lessen.
4. Het belang van de Engelse taal als basisvaardigheid en als instrument voor inzetbaarheid en professionele ontwikkeling vereist concrete acties om de competenties in deze taal verder te verbeteren.
5. Hoewel alle talen niet even relevant zijn bij het betreden van de arbeidsmarkt, blijft taalverscheidenheid van vitaal belang voor de culturele en persoonlijke ontwikkeling. Daarom moet de noodzaak om de taalvaardigheden voor de inzetbaarheid in een geglobaliseerde wereld te verbeteren, worden gecombineerd met de bevordering van taalverscheidenheid en interculturele dialoog.